

Hans Erik Gouwe werd geboren op 28 april 1923 in Woerden. Nadat de familie verhuisd is naar Lutten wordt hij lid van de jeugdclub D.S.G. Zijn vader was daar huisarts.

Hans Eric was tijdens de oorlog actief in het verzet. Op 23 september 1944 werd hij tijdens een razzia opgepakt door Nederlandse SD'ers. In het laantje van het huis bij Dr. Hartsuiker (Erika) schoot men Hans opeens van achteren neer. Zonder verhoord te zijn en zonder iets te zeggen. Aan z'n armen heeft men hem weggesleept naar de weg, waar hij als voorbeeld moest blijven liggen. In het zand schreef men: een terrorist.

Na de oorlog kwam de D.S.G. groep weer bij elkaar en werd besloten aan te sluiten bij Scouting. Eind 1945 werd in Lutten een Scoutinggroep opgericht die de naam Hegweggroep kreeg. De eerste verkennerleider van die groep was Hopman Jan Jonkers. De groep is vernoemd naar twee verzetsstrijders, wijlen Hans Erik Gouwe en Willem Sebel

In 1949 stond oorlogsmisdadiger Karel Lodewijk Diepgrond, de voormalige commandant van het concentratiekamp 'Erica' bij Ommen, terecht als verdachte van de moord. Diepgrond was in 1941 door de Duitsers aangesteld als kampbeheerder van Erica. Hij maakte ook deel uit van de zogeheten 'knokploeg van Erika', die vanaf september 1944 de wijde omgeving van Ommen terroriseerde. Bij deze razzia's vielen ten minste negen dodelijke slachtoffers, onder wie Hans Erik Gouwe.

In Lutten is op 6 april 1946 aan de Anerweg een Herdenkingsmonument opgericht.

Meer informatie

<https://www.facebook.com/LuttenOudLutten/>

<https://www.historischeprojecten.nl/geheugenvanhardenberg/shpedia/excerpten-sallands-volksblad/sallands-volksblad-anno-1956/>

<https://www.historischeprojecten.nl/geheugenvanhardenberg/hans-gouwe-vermoord/>

<https://geschiedenis.gouwebuurt.nl/hegweg-groep/>

www.tracesofwar.nl/articles/1674/Dick-van-Faassen-oorlogsbeleving-van-een-jongetje-uit-Lutten.htm?c=gw

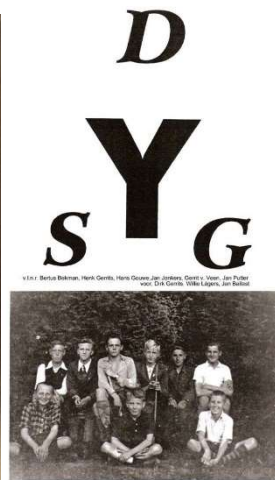
www.4en5mei.nl/oorlogsmonumenten/monumenten_zoeken/oorlogsmonument/3293/lutten%2C-herdenkingsmonument

www.tracesofwar.nl/articles/1674/Dick-van-Faassen-oorlogsbeleving-van-een-jongetje-uit-Lutten.htm?c=gw

www.4en5mei.nl/oorlogsmonumenten/monumenten_zoeken/oorlogsmonument/3293/lutten%2C-herdenkingsmonument
<https://oorlogsgravenstichting.nl/persoon/52804/hans-erik-gouwe>

Uit het logboek:

Ook werden proeven met springstoffen genomen. Zo maakte Hans van gemalen houtskool, zwavel en kalisalpeteer buskruit. Toen het klaar was moest het uitgeprobeerd worden. Hiervoor maakten we een proefgranaat van een oude auto-carburateur, waar Willy Lagers voor zorgde. Hans stopte het ding vol met kruit en maakte er een lont aan: klaar was Kees.

Een dag van te voren had ik hem nog gesproken toen ik op het spreekuur van de dokter was voor behandeling van angina. Hans was toen bezig blikken benzine in een bootje te laden, om die, naar later bleek, naar de schuur van de dorpsvereniging, aan de overkant, te brengen waar de auto van de familie Gouwe (een Ford E20407) verborgen stond onder stropakken. Daar alle auto's door de Duitsers gevorderd werden en de schuilplaats reeds ontdekt was, besloot mevrouw Gouwe hem aan het verzet te geven. Zo vertrokken op de bewuste zaterdagmorgen Hans, Adriaan van Haeringen en Chris Bakker met de auto naar Zwartsluis, om ze daar aan het verzet af te leveren. Om plm. half vier kwam er bericht bij Hans thuis dat de jongens later thuis zouden komen. De moffen hadden de polder Mastenbroek onder laten lopen en de jongens waren er heen gegaan om de boeren, die door het water overvallen werden, te helpen met het redden van het vee. Toen ze daarmee klaar waren gingen ze op geleende fietsen terug naar huis. Intussen waren er te Balkbrug vanuit een auto op een schip met munitie geschoten, een heel stomme streek van lui die waarschijnlijk op eigen houtje 'verzet' pleegden. De aanslag mislukte volkomen. Even daarna arriveerden de drie jongens die van niets wisten. Adriaan had juist gezegd: 'he nu zit het er bijna weer op' waarop Hans zei: 'voor het avond is, kan er nog veel gebeuren'. Hij was amper uitgesproken of verschillende K.K.-mannen besprongen hen. Ze werden gefouilleerd en men beweerde dat ze wapens bij zich hadden, wat waarschijnlijk ook wel zo geweest zal zijn. Ze moesten mee naar het psychopaten asiel. Verschillende bekenden hadden de jongens zien lopen; zo ook een andere ploeg verzetsmensen waaronder Frits van Faassen, die er net op uit trokken. Ze zagen de jongens met de armen omhoog staan. Zelf konden ze zich in veiligheid brengen. Een uur later zijn deze toch verder gegaan om hun opgedragen taak te volbrengen al deze jonge mannen zijn stuk voor stuk helden!

De schoften die Hans en de anderen weg brachten zeiden tegen Adriaan en Chris, omdat zij met het hoofd naar de grond liepen, in tegenstelling tot Hans, die fier rechtop liep 'kijken jullie ook nog maar eens naar de lucht, die zie je voor het laatst'. In het laantje van het huis bij Dr. Hartsuiker (Erika) schoot men Hans opeens van achteren neer. Zonder verhoord te zijn en zonder iets te zeggen. Aan z'n armen heeft men hem weggesleept naar de weg, waar hij als voorbeeld moest blijven liggen. In het zand schreef men: een terrorist.

Hoe zijn vrienden het nieuws van Hans zijn dood te horen kregen; het was in de middag van 23 september 1944. Er waren weer een massa vliegtuigen overgevlogen en de begeleidende jachtvliegtuigen hadden hun overbodige reservetanks weer her en der afgeworpen. Zo viel er ook een op het fabrieksterrein van 'De Baanbreker'. Wij spoedden ons er een met lege blikken om de resten benzine die er nog in zaten, te verzamelen. We waren daar druk mee bezig toen directeur Milder kwam aanlopen. Hij keurde erg geschokt en we zagen direct dat er iets ergs gebeurd moest zijn. Hij zei; Hans Gouwe is dood. We konden onze oren niet geloven en waren verslagen. (Jan)

Dan wordt het april 1945. Op vrijdag 6 april wordt Lutten bevrijd. Toen de bevrijding koorts was gezakt begonnen de jongens van D.S.G. Weer over kamperen te denken. We lezen erover in D.S.G. Herrijst.

Eens stonden we bij de brug toen er een militaire wagen stopte. Een officier stapte uit; het was W. De Fouw (neef van Hans). Hij vroeg ons waar Hans was, hij had verwacht hem hier te treffen. Helaas hebben we slecht nieuws voor gem. (Wim de Fouw, voor de oorlog lid van onze club, was tijdens de oorlog naar Engeland overgestoken en had zich aangesloten bij de Prinses Irene-brigade). Allengs begon het leven zijn normale loop te hervinden en zo kwam op 14 april de club weer voor het eerst na de bevrijding bij elkaar in de wachtkamer van 'Eikenoord'. Toekomstplannen werden gemaakt; zo werd o.a. Besloten een zomerkamp te houden in Junne. Kampeer instructie kregen we van de Heer Berkenbosch van het Leger des Heils. .. het bestuur was uitgebreid met T. Prins en J. Altena; het lag nl. In de bedoeling om een sport en een kampeerafdeling te vormen. De meningen hierover lopen zo sterk uiteen dat de kampeerafdeling na enige tijd zijn eigen weg ging. En dan komt er interesse voor Scouting. Een organisatie die voor de oorlog erg populair was, en een enorme aantrekkingskracht uitoefende avontuurlijke jongeren, was de Vereniging De Nederlandsche Padvinders (NPV). Op het platteland was men van mening dat Scouting iets was voor rijkeluienzoontjes en voor de grote stad. Toen echt na de oorlog weer foto's verschenen in kranten en tijdschriften over Scouting, kwam er steeds meer bewondering voor die organisatie, voor de uniformen met insignes en onderscheidingstekens. Het 'Spel van Verkennen' begon indruk te maken. Tijdens dat eerste naoorlogse kamp van de kampeerclub D.S.G. In Junne aan de Vecht, hadden de D.S.G.'ers voor het eerst scouts in uniform gezien. Waarschijnlijk waren die op kamp bij Ada's Hoeve, bij Ommen. Het had een enorme indruk gemaakt bij de Luttese jongens. Ze raakten er niet over uitgepraat. Het komende najaar ging D.S.G. Zich meer verdiepen in Scouting. Zelfs op de clubavonden van het C.J.M.V. Het Chr. Jonge mannenvervond, waar Jan assistent leider was, praatte men er in de pauze over. Velen werden enthousiast. Jan ging een zgn. Inleidingscursus volgen in Zwolle.

Hij slaagde en werd geïnstalleerd als verkennersleider (hopman). Hij mocht nu ook zelf jongens. installeren tot scout. Deze jongens moesten eerst wel bepaalde vaardigheden aanleren voordat ze met hun hand op de vlag werden geïnstalleerd. Eind 1945 werd in Lutten een Scoutinggroep opgericht die de naam Hegweggroep kreeg. De eerste verkennersleider van die groep was Hopman Jan Jonkers.